

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-PT
Datum: 25. februar 2009.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsjedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Michèle Picard

V. d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 25. februara 2009.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA MU SE PRODUŽI ROK
ZA PODNOŠENJE ODGOVORA NA ZAHTJEV TUŽILAŠTVA
ZA PREISPITIVANJE ODLUKE PRETRESNOG VIJEĆA**

Tužilaštvo:

g. Alan Tiger
g. Mark B. Harmon
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi:

Radovan Karadžić

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu optuženog da mu se produži rok za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za preispitivanje Odluke Pretresnog vijeća, dostavljenom 24. februara 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i donosi sljedeću odluku.

1. Optuženi u Zahtjevu traži da mu se za odgovaranje na Zahtjev tužilaštva za preispitivanje Odluke Pretresnog vijeća da se izmijeni Prva izmijenjena optužnica i hitan zahtjev za odgodu izvršenja Naloga Pretresnog vijeća da se podnese Druga izmijenjena optužnica, dostavljen 17. februara 2009. godine s Povjerljivim dodatkom A (dalje u tekstu: Zahtjev tužilaštva), dâ rok od 14 dana po imenovanju g. Marka Sladojevića za pravnog saradnika optuženog.¹ Optuženi tvrdi da nije u stanju da propratni materijal dodat Zahtjevu tužilaštva prouči tako detaljno da može da odgovori na njega, pa zato, prije nego što dostavi odgovor, želi da se konsultuje sa svojim pravnim saradnikom g. Peterom Robinsonom, koji će, kako se očekuje, biti u Haagu 5. marta 2009. godine.² Osim toga, optuženi tvrdi da je u periodu od 18. do 20. februara 2009. godine dobio 15 podnesaka, te da bi bilo nerazumno očekivati da reaguje na materijal koji je dobio u posljednji čas.³

2. Pretresno vijeće smatra da nema potrebe da tužilaštvo reaguje na ovaj Zahtjev.

3. Pretresno vijeće primjećuje da se pitanja koja optuženi pokreće u Zahtjevu odnose na organizovanje predmeta. Kao što je Pretresno vijeće u ranijim prilikama isticalo, optuženi mora shvatiti nepovoljne posljedice svoje odluke da sam sebe zastupa u ovom postupku.⁴ Pretresno vijeće još jednom ukazuje optuženom na to da njegova odluka da postupa *pro se* ne opravdava česte zahtjeve za produženje roka. Vijeće smatra da produženje roka, zatraženo u

¹ Zahtjev, par. 15.

² Zahtjev, par. 9–11.

³ Zahtjev, par. 14.

Zahtjevu, nije opravdano, te da 25. februar 2009. godine ostaje krajnji rok do kog optuženi mora da dostavi odgovor na Zahtjev tužilaštva.⁵

4. S tim u skladu, na osnovu pravila 54 Pravilnika, Pretresno vijeće **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Iain Bonomy

Dana 25. februara 2009. godine,
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

⁴ Vidi *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po Zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu protiv Radovana Karadžića, 14. oktobar 2008. godine, par. 14.

⁵ Statusna konferencija, 20. februar 2009. godine, T. 110.